

Raadsavond 1 maart 2022 / Inbreng bij Motie Oekraïne

Voorzitter,

Er zijn tijden, waarin je je de betrekkelijkheid realiseert van de dagelijkse zaken, die ons bezig houden. De betrekkelijkheid en de kwetsbaarheid. Dit is zo'n tijd.

Na de Tweede Wereldoorlog tekenden de regeringsleiders van dat moment het Handvest van de Verenigde Naties: "vastbesloten komende geslachten te behoeden voor de gesel van de oorlog, die tweemaal in ons leven onnoemelijk leed over de mensheid heeft gebracht", zoals de preambule zegt. En in artikel 2 lid 4 stellen zij vast: "In hun internationale betrekkingen onthouden alle Leden zich van bedreiging met of het gebruik van geweld tegen de territoriale integriteit of de politieke onafhankelijkheid van een staat".

Natuurlijk, sinds 1945 zijn er vele inbreuken geweest op het geweldsverbod van het Handvest, op vele plekken in de wereld en door vele landen. En ook die leidden tot 'onnoemelijk leed' getuige de stromen van vluchtelingen, die Europa trachten te bereiken.

Het gewelddadige offensief van de Russische Federatie op het grondgebied van Oekraïne op dit moment is van ongekende proporties en het is nabij. En niet alleen schendt de Russische Federatie het Handvest, het schendt in de wijze waarop het offensief plaatsvindt ook alle regels van het oorlogsrecht en van de Conventies van Genève.

Ik heb mij in mijn studie, leven en werk intensief bezig gehouden met het internationale recht, de internationale rechtsorde en samenwerking. De verleiding is groot om je af te vragen wat het allemaal waard was.

De Amerikaanse schrijfster Toni Morrison zegt: *Er is geen tijd voor wanhoop, geen plaats voor zelfmedelijden, geen behoefte aan stilte, geen ruimte voor angst. We spreken, we schrijven, we doen taal. Dat is hoe beschavingen genezen.* Een motie in de raad van Westerveld is niets meer en niets minder dan 'taal'. Het geeft woorden aan onze gevoelens van verontwaardiging, van afschuw, van machteloosheid, maar ook van solidariteit en betrokkenheid.

Dat is wat we kunnen doen. Woorden geven en in actie komen.

Wat we ook moeten doen, is ons realiseren dat – hoe betrekkelijk het ook lijkt – wij gewoon moeten doorgaan met de dagelijkse zaken, die ons bezig houden, vorm geven aan onze democratie en aan onze rechtsstaat. Gisteren hebben we als lijsttrekkers een debat gehouden bij RTV Drenthe: helder, soms scherp, maar met respect, zoals wij dat gewoon zijn in onze democratie. Wij spreken ons met deze motie uit en dan zetten we ons werk voort, in de raad en daarbuiten.